

Мати. Гледай сынко! да живѣнѣнь добръ съ тѣхъ, ако щешъ да быдешъ похвално, и да те хвалятъ челоуѣцы те, и да те обычамы и мы.

Сынъ. Това нѣщо е мой долгъ, за да ся явя и предъ васъ почтенъ, и предъ сички те други челоуѣцы.

Разговоръ 9-ый.

Христо и Теодоръ.

Хр. Молимъ те любезный мой Теодоре! да ми речешъ дваждъ и трыждъ урока: защо то со-всѣмъ-що самъ го послушалъ, отъ учителя мно-го пути, обаче неможахъ да го науча.

Теод. Драговолно, любезный ми соучениче! не само дваждъ и трыждъ, но и много пути до гдѣ го научишъ, и не дѣй ся оскорблявай, защо то не си го научилъ, понеже всякоя початка е мучна. Обаче слѣдъ нѣколко дни, като ся научишъ буквы те добръ, и туришъ, както прилича внима-нiе, ще ти быде весма лесно.

Хри. Благодаримъ те брате! за той твой братскій любовь, така ми каза и учителя, обаче азъ имамъ намѣренiе вынаги да не ти дотежавамъ.

Теод. Не любезный ми брате! не дѣй си ту-ря на ума такова нѣщо, но пытай вынаги, и щешъ мя намѣри готовъ.

Хри. Благодаримъ те за любовь та ти, и ще ти быда долженъ до гдѣ дыхамъ вѣтровоужие то.